

TRAFIKSKADENÄMNDEN

Cirkulärreferat 2-2014

Fråga om samordning av ersättning för ideell skada

Ersättning för ideell skada har utgått ur den norska arbetsskadeförsäkringen med anledning av en trafikolycka. Denna ersättning har samordnats med ersättningen för ideell skada ur trafikförsäkringen.

Bolaget bedömer att besvären efter trafikolyckan motsvarar nio procents invaliditet och fastställer ersättningen för lyte och bestående men till 111 800 kr, avrundat 112 000 kr, enligt tabell 1 år 2011. Bolaget anser dock att ersättning för bestående men inte ska lämnas eftersom KJ fått ersättning för lyte och men från den norska arbetsskadeförsäkringen. Bolaget har efter regresskrav betalat till Gjensidige Forsikring BA som handlägger den norska yrkesskadeförsäkringen och anser att det vore en orimlig ordning om bolaget skulle åläggas att utge ersättning för samma skadepost två gånger.

KJ anser att den ersättning för lyte och men som hon har fått från den norska arbetsskadeförsäkringen inte ska samordnas och yrkar ersättning med 112 000 kr. Hon åberopar nämndens cirkulärreferat 1-2010 till stöd för sin uppfattning.

Nämndens bedömning

Av 9 § trafikskadelagen följer att samordning av trafikskadeersättning och annan ersättning ska göras enligt 5 kap 3 § skadeståndslagen. Av den sist nämnda paragrafen framgår att vid bestämmande av ersättning för inkomstförlust eller förlust av underhåll ska vissa förmåner som den skadelidande med anledning av förlusten har rätt till, avräknas. Paragrafen gäller inte uttryckligen vid bestämmande av skadestånd för ideell skada.

I nämndens cirkulärreferat 1-2010 uttalas bl.a. följande. ”Av 5 kap 3 § skadeståndslagen framgår att vid bestämmande av ersättning för inkomstförlust samt förlust av underhåll skall avräkning av viss ersättning från annat håll ske. Motsvarande lagstiftning saknas dock i fråga om bestämmande av ersättning för ideell skada och det har i såväl förarbeten som doktrin uttalats att sådan avräkning mer sällan torde kunna göras, se bl.a. prop. 1975:12, sid. 124 ff. samt Hellner/Johansson, skadeståndsrätt, 6 uppl. sid. 393 samt Nordenson, kommentar till trafikskadelagstiftningen, sid. 121 ff. Vidare noterar nämnden att den danska arbetsskadeförsäkringen synes sakna regressrätt mot trafikförsäkringen. Nämnden kan på föreliggande utredning inte finna stöd för ett antagande att den ersättning som UK erhållit ur den danska arbetsskadeförsäkringen kan samordnas med trafikskadeersättningen.”

Högsta domstolen har prövat den aktuella frågan i rättsfallet NJA 2012 s. 685, där omständigheterna var följande.

NN var på väg till sitt arbete. I samband med att en plogbil kom körande mot henne på gångbanan blev hon tvungen att gå ner från trottoaren och ut i körbanan. Hon halkade och föll så illa att hon bröt foten. Som statligt anställd omfattades hon av en trygghetsförsäkring för arbetsskada (PSA) som har tecknats mellan parter på den statliga arbetsmarknaden och fick ur den försäkringen ersättning för ideell skada med 110 000 kr avseende lyte och men. Hon be-

TRAFIKSKADENÄMNDEN

gärde i Högsta domstolens mål att det försäkringsbolag som höll plogbilen trafikförsäkrad och skulle betala trafikskadeersättning till henne med 97 000 kr avseende lyte och men.

Högsta domstolen uttalade i huvudsak följande. En utgångspunkt inom skadeståndsrätten är att ersättningen ska bestämmas enligt principer som leder till varken över- eller underkompensation. I förevarande fall rör det sig om ersättning från två olika försäkringssystem. Ersättningen utgör inte skadestånd i egentlig mening och utgår oberoende av vållande. Av båda regelverken framgår emellertid att ersättningen ska bestämmas enligt skadeståndsrättsliga regler. Både trygghetsförsäkringen PSA och trafikförsäkringen syftar till att undvika omgången med en skadeståndstalan. Mot bakgrund härav bör samma princip tillämpas när förmåner från flera ersättningskällor som grundas på skadeståndsnormerna sammanträffar som när ersättning från en sådan källa och skadestånd sammanträffar. Detta innebär att ersättning som tillerkänns någon ur trygghetsförsäkringen ska avräknas från trafikskadeersättningen som utgår för samma skada. Avgörande måste vara att den skadelidande inte ska underkompenseras men inte heller överkompenseras.

Även i detta ärende är det fråga om ersättning för ideell skada från ersättningskällor som grundas på skadeståndsnormerna. Förvisso är den trygghetsförsäkring som är aktuell inte en svensk försäkring utan den norska arbetsskadeförsäkringen. Försäkringens syfte är dock att ersätta fysisk eller psykisk skada oavsett vållande och ersättningen bestäms enligt skadeståndsrättsliga regler. Nämnden finner mot den bakgrunden att den ersättning KJ fått från Gjensidige Forsikring BA är samordningsbar. Nämnden anser att det förhållandet att regressrätt föreligger inte bör tillmätas någon avgörande betydelse för den aktuella frågan. Samordning torde enligt nämndens uppfattning kunna göras oavsett om regressrätt föreligger eller inte.

Dnr 2399-2012

Med detta cirkulärreferat upphör nämndens tidigare cirkulärreferat, 1-2010, att gälla.